

ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΡΗΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ★ ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙ-
ΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΤΕΡΓ. ΣΠΑΝΑΚΗ

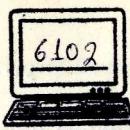
ΔΥΟ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΑΝΩΝ
ΠΡΟΣ ΒΕΝΕΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΕΠΤΕΣ

(1593 ΚΑΙ 1594)

[*Αγάτινπορ ἐκ τοῦ Α' τόμου. Σελ. 431-444*]

ΕΚΔΟΤΗΣ: Α. Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ ★ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ 1947

1322
462

ΔΥΟ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΑΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΒΕΝΕΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΕΠΤΕΣ

(1593 ΚΑΙ 1594)

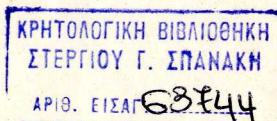
Οι κάποιοι τῶν Σφακιῶν «μὲ τὰ μακρὰ μαλλιὰ καὶ τὰ μακρὰ γένεια, μὲ τὰ ψηλὰ στιβάνια, ποὺ τὰ δένουν στὴ ζώρη καὶ ποτὲ δὲν τὰ βγάζουν ἀπὸ τὰ πόδια τους, μὲ τὸ μακρὸν ποκάμισο ποὺ κρέμεται μπροστά τους καὶ τὸ σπαθὶ ποὺ βαστοῦν κατὰ τὸν ἐλληνικὸν τρόπο, ποὺ περιπατοῦν πάντα μὲ τὸ τόξο στὸν ὄμο καὶ τὴ φαρέτρα γεμάτη βέλη στὴ μέση», ὅπως τοὺς περιγράφει ὁ *Jacopo Foscari* στὴν ἔκθεσή του τὸ 1579¹, ἀπασχόλησαν κάθε Γενικὸν Προβλεπτὴ ποὺ ἐρχόταν στὸ «Βασίλειο τῆς Κορήτης». Ὁ ἀτίθασος, ἀγέρωχος καὶ φιλοπόλεμος χαρακτήρας τους, ἡ ἀπαράμιλλη εἰδικότητά τους στὴ χρήση τοῦ τόξου καὶ τοῦ ἀρχοβουνίου² προκαλοῦσαν πάντοτε τὸ ἔξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἀπεσταλμένων τῆς βενετσάνικης ἔξουσίας. «Οἱ ἐνετοὶ ρέκτωρες *Xaríw* καὶ οἱ προβλεπταὶ προσεπάθουν νὰ τοὺς συγχρατήσουν εἰληρικῶς, ἵνα μὴ κατέρχωνται ἐκ τῶν ὁρέων καὶ ἐνοχλῶσι διὰ τῶν ἐπιδρομῶν τοὺς κατωμερίτας ἐνετοὺς καὶ ἐντοπίους»³. Πρᾶγμα ὅμως πού, ὡς φαίνεται, δὲν κατόρθωσαν. Γιατὶ ἦταν τέτια τὰ ζητήματα καὶ οἱ ἐνοχλήσεις ποὺ προκαλοῦσαν οἱ Σφακιανοὶ στὴν ἔξουσία τῆς Βενετίας, ὥστε ὁ Γενικὸς Προβλεπτὴς *Μαρκῖνος Καβάλλι* (1571 - 1573), ποὺ πέρασε τὰ Σφακιὰ διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, «αἰχμαλωτίσας καὶ ἐξορίζσας πολλοὺς καὶ πυροπλήγας καὶ κατεδαφίσας τὰς οἰκίας των»⁴, ἀναγκάστηκε νὰ φωνάξει στὴ Γερουσία τῆς Βενετίας ὅτι «γιὰ νὰ ἡσυχάσει ἡ Κορήτη, πρέπει νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴ μέση οἱ Πάτεροι καὶ οἱ Παπαδόπουλοι, γιατὶ αὐτοὶ εἶναι ποὺ ληστεύουν τὴ Μεσαρέα, τὸ Ψυχρὸν καὶ ὅλη

¹) *B.L. Veneto Archivio di Stato* (V. A. S.), Relazioni LXXVIII, relaz. di *Jacopo Foscari*.

²) «...Sono per il più huomini bellicosi et assuefatti a tirar l'arco et a adoperar l'archibus...» (V.A.S., Relazioni LXXXIX, relaz. di *Zuanne Mocenigo*, 1593) «... erano al tempo del Corner al numero di cento famiglie di gente fiera et di mala qualit , B.L. Σ. Γ. Σπανάκη, Μνημεῖα τῆς Κρητικῆς Ιστορίας, τόμ. III (ἀνέκδοτος).

³) *B.L. Σ. Ε ανθούδιδη*, Η Ἐνετορχατία ἐν Κορήτῃ καὶ οἱ κατὰ τῶν Ενετῶν ἀγῶνες τῶν Κρητῶν, Αθῆναι 1939, σ. 142.

⁴) *B.L. Σ. Ε ανθούδιδη*, σ. 143.

Ολα τὰ ἔγγραφα τῆς Βενετοκρατίας ποὺ ἔχω ὅπ' ὄψη μου, ἀναφέρουν ὅτι οἱ Σφακιανοὶ διαιροῦνταν κυρίως σὲ δυὸ γενιές: τὴ γενιὰ τῶν Πάτερων καὶ τὴ γενιὰ τῶν Παπαδόποντων. Οἱ Ιούλιοι Γκαρτσόνι στὴν ἔκθεσή του, ποὺ ἀναφέρει παραπάνω, γράφει ὅτι οἱ Πάτεροι καὶ οἱ Παπαδόποντοι ἦσαν ἀπόγονοι δυὸ ἀδελφῶν, ἀπὸ τοὺς ὅποιούς ὁ ἔνας ἦταν Πατέρας, δηλαδὴ καλόγηρος, καὶ ὁ ἄλλος Παπᾶς, καὶ ὅτι ἀπὸ τὰ δύομάτα αὐτὰ τῶν γεναρχῶν πῆραν τὶς ἐπωνυμίες οἱ ἀπόγονοί τους¹²⁾.

Ἄγνωστο γιὰ ποιὸ λόγο εἶχεν ἀναπτυχθεῖ μεταξύ τους ἀσπονδο μῖσος ἀπὸ παλαιότερῃ ἐποχῇ, μῖσος σχεδὸν ἔμφυτο, ὅπως ἀναφέρει ὁ Μοτσενίγκο¹³⁾. Ἰσως, ὅπως λέει ὁ Ἰδιος, αἵτια τοῦ μίσους αὐτοῦ ἦταν οἱ κλοπές μεταξύ τους¹⁴⁾. Πολλὲς φορὲς συμφιλιώνονταν. Μὰ πάλι οἱ Πάτεροι ἔκαναν κακοποιίαν τὶς ἐπιθέσεις μὲ διάφορες προσβολὲς καὶ κλοπές, τὶς δόποιες ἀνταπέδιαν οἱ Παπαδόποντοι, καὶ ἔτσι ζοῦσαν σὲ διαρκεῖς ἔριδες¹⁵⁾.

Τὴν κατάσταση αὐτὴν ἐνίσχυε καὶ ἡ ἔλλειψη ἀπονομῆς δικαιοσύνης στὴν περιφέρεια ἐκείνη, ὅπου, ὅπως ἀναφέρουν καὶ οἱ βενετσάνοι Γενικοὶ Προβλεπτές στὶς ἐκθέσεις τους καὶ οἱ Ἰδιοι οἱ Σφακιανοὶ στὶς ἀναφορές τους, δὲν ὑπῆρχε κανένας δικαστὴς γιὰ νὰ ἐπιβάλει στοὺς κακοποιοὺς τὶς ποινὲς ποὺ ταίριαζαν στὰ ἔγκλήματά τους. Εἴτε ἀπὸ φόβο, εἴτε ἀπὸ ἄλλες ἀφορμὲς ἀπόφευγαν νὰ ἐγκαθίστανται στὰ Σφακιὰ οἱ Προβλεπτές ποὺ διορίζονταν καὶ ἔστελναν γιὰ ἀντικαταστάτες τους, δταν δὲν ἔμεναν ἐντελῶς κενὲς οἱ θέσεις τους, ἀνθρώπους ἀνίκανους, ποὺ πολλὲς φορὲς δὲν εἶχαν καμιαὶ ὑπόληψη.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν ἦταν βέβαια εὐχάριστη στὴ Γαληνότατη Δημοκρατίᾳ, γιατὶ δημιουργοῦσε μιὰ διαρκὴ ἐστία ταραχῶν, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει κακὰ, γι' αὐτὴν, ἀποτελέσματα. Δὲν εἶχε ἔχασει ἄλλωστε τὴν ἔξεγερση τῶν Σφακιανῶν τοῦ 1319¹⁶⁾, οὕτε τὰ συμβάντα τοῦ

¹²⁾ «... Sono partiti in due prole, l'una detta Patera et l'altra Papadopullo, discesi per quanto dicono da due fratelli, l'uno Patera che vuol dire capo dei monaci et l'altro Papà cioè prete...» (A. Ξηρούχανη, δ.π. σ. 234).

¹³⁾ «... Sono detti Sfacchiotti divisi fra loro in fattioni diverse; le quali però tutte hanno dipendenza di due sole principali, che sono quella de Pateri, et quella de Papadopulli; fralle quali, per invecchiata inimicitie, che con alcun rimedio finhora non si sono potute estinguere, vive un' odio quasi naturale...» (Σ. Γ. Σπανάκη, Μνημεῖα τῆς Κρητικῆς Ιστορίας, Ήράκλειον 1940, τόμ. I, σ. 9).

¹⁴⁾ «...i rubbamenti stessi, da quali per il più sogliono trar l'origine le lor discordie...» (Σ. Γ. Σπανάκη, δ.π. σ. 11).

¹⁵⁾ Βλ. Σ. Γ. Σπανάκη, Μνημεῖα κλπ. τόμ. III.

¹⁶⁾ Βλ. Σ. Ξανθούδη, δ.π. σ. 73.

τὴν περιφέρεια τῶν Χανιῶν καὶ τῆς Ἐρέθυμορος⁵⁾. Γι' αὐτὸν ἡ Βενετία ἦταν ἀναγκασμένη νὰ διοικεῖ τὰ Σφακιὰ ὅχι μὲ καστελλάνο, ὅπως διοικούνταν οἱ ἄλλες ἐπαρχίες τῆς Κρήτης, οἵ καστελλανίες λεγόμενες, ἀλλὰ μὲ Προβλεπτή (Provveditore)⁶⁾ ποὺ εἶχε μεγαλύτερη ἔξουσία.

Ύστερα ἀπὸ τὶς μεγάλες καταστροφὲς τοῦ Καβάλλι ἐπεσκέφθη τὸ 1575 τὰ Σφακιὰ ὁ Γενικὸς Προβλεπτής Jacopo Foscariini (1574-1578) καὶ ἔκλεισε συνθήκη μὲ τοὺς Σφακιανούς, τοὺς Πάτερους καὶ τοὺς Παπαδόπουλους. Μὲ τὴν συνθήκη αὐτὴ ἀμνηστεύθηκε τὸ παρελθόν, ἐπετρόπη ἡ ἐπάνοδος τῶν ἔξοιστων καὶ ἡ ἀνοικοδόμηση τῶν κατεδαφισμένων σπιτιῶν τους, μὲ τὸν ὅρο ὅμως νὰ παραδίδουν τοὺς ἐνόχους γιὰ κλοπές, φόνους κλπ. στὴ δικαιοσύνη καὶ νὰ πηγαίνουν δυὸ φορὲς τὸ χρόνο στὰ Χανιά, τὴν 1 τοῦ Μάρτη καὶ τὴν 1 τοῦ Ὁκτωβροῦ, γιὰ νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὸν ὅρκο τῆς συνθήκης⁷⁾.

Ο Giulio de Gatzoni, σύνδικος καὶ ἔξεταστης τῆς Ἀνατολῆς, ποὺ ἐπεσκέφθη κι' αὐτὸς τὴν Κρήτη τὸ 1584, δέκα χρόνια μετὰ τὸ Φοσκαρίνι, ἀναφέρει στὴν ἔκθεσή του⁸⁾: «ἡ κυρία ἀρρομὴ τῆς ἐχθρότητάς των προέρχεται, ὅπως μπόρεσα νὰ ἔξαριθώσω, ἀπὸ τοὺς Καραλιέρους, τοὺς Βενετοὺς δηλαδὴ φεονδάρχες, ποὺ μισοῦν τοὺς Σφακιανούς, γιατὶ δὲν ἔχουν ἀπ' αὐτοὺς καμιαὶ ὀφέλεια καὶ μετάχειρίζονται ὅτι μποροῦν γιὰ νὰ τοὺς παριστάρουν στοὺς φέρτωρες σὰν ἀκόλαστους, κλέφτες καὶ φονιάδες»⁹⁾. Ἀπὸ τοὺς 500 Σφακιανούς ποὺ ὑποδέχθηκαν τὸν Γκαρτσόνι, οἵ 200 ἦταν Πάτεροι¹⁰⁾. Οἱ Παπαδόπουλοι ποὺ κατοικοῦσαν στὸ Φρούριο τοῦ Ἀγίου Νικήτα (Φραγκοκάστελλο), δὲν παρευρέθηκαν στὴν ὑποδοχὴ τοῦ Γκαρτσόνι, γιατὶ μισοῦσαν τοὺς Πάτερους, καὶ ἀναγκάστηκε νὰ πάει στὴν περιφέρειά τους, γιὰ νὰ τοὺς ἐπισκεφθεῖ κι' αὐτούς, «οἱ δποῖοι ἐπαρηγορήθησαν διότι, δύντες διηγώτεροι τῶν ἀντιζήλων των Πάτερων, ἐστενοχωροῦντο περισσότερον καὶ ἔζημοι οῦντο ἐκ τῆς ἀναρχίας»¹¹⁾.

⁵⁾ Βλ. Σ. Θεοτόκη, Ἡ Κρήτη τὸ 1570, «Ἡμερολόγιον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος» 1933, σ. 330 (ὅπου περιληφθῇ ἀπὸ τίνη ἔκθεση τοῦ Καβάλλι).

⁶⁾ Σ. Σανθούδιδη, δ.π. σ. 13 καὶ 15.

⁷⁾ Αὐτ. σ. 145.

⁸⁾ Βλ. Ἀγαθ. Σηρούχακη, Ἡ Βενετοχαρακούμενη Ἀνατολή, Κρήτη καὶ Ἐπιάνησος, Ἀθῆναι 1934, σ. 234.

⁹⁾ Βλ. καὶ Σ. Σανθούδιδη, δ.π. σ. 146.

¹⁰⁾ «... fui incontrato da cinquecento uomini tutti armati d'archibugi et archi, tra quali vi era la famiglia de Pateri al numero di dugento uomini. Li Papadopuli suoi contrari non si videro per l'inimicizia...». (Ἀγαθ. Σηρούχακη, δ.π. σελ. 235).

¹¹⁾ Βλ. Σ. Σανθούδιδη, δ.π. σ. 147. Βλ. καὶ Ἀ. Σηρούχακη, δ.π. σ. 236 (τὸ κείμενο).

ὑπάρχει ἄλλος τρόπος παρὰ νὰ διοριστεῖ γιὰ νὰ τὸν διοικήσει ἀνθρώπος ντυμένος μὲ πορφύρα, πὸν νὰ ἔχει ἐξουσία καὶ δύναμη νὰ προστατεύσει τὸν καλὸν καὶ νὰ χαλιναγωγεῖ τὸν σκακούν²¹.

Φαίνεται πῶς ἡ Γαληνότατη κάμφηκε ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὶς ἐπικλήσεις αὐτὲς καὶ ἵκανοποίησε, μερικὰ ἔστω, τὴν ἐπιθυμία τῶν Σφακιανῶν. Τοῦλάχιστον ἀπὸ τότε, ἡ στάση τῶν Σφακιανῶν μεταβλήθηκε. Ὁ Γενικὸς Προβλεπτὴς Pietro Bonduzier εἶναι ἀναφέρει στὴν ἔκθεσή του τὸ 1619: «Οἱ Παπαδόπουλοι, δόξα νά χει ὁ Θεός, εἰναι πειθαρχικότατοι ὑπὸ τὴν διοίκησή μου»²². Βέβαιο εἶναι πάντως ὅτι τὸ 1639 ἀναφέρεται Προβλεπτὴς τῶν Σφακιῶν, διορισμένος ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῶν 10 τοῦ Χάντακα²³.

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Οἱ δυὸς ἀναφορὲς τῶν Σφακιανῶν πὸν δημοσιεύω παρακάτω εἶναι παραμένεις ἀπὸ τὸ Veneto Archivio di Stato (V.A.S.). Ἡ πρώτη παρατίθεται στὴ δεύτερη ἔκθεση τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτῆ Zuanne Mocenigo, πὸν ὑποβλήθηκε τὸ 1593 στὴ Σύγκλητο τῆς Βενετίας. «Ἄε θεώρησα, γράφει, ἀσκοπὸ νὰ τὴν παραθέσω αὐτούσια γιὰ νὰ καταλάβει καλύτερα τὴν κατάσταση ἡ Γαληνότατη»²⁴.

Ἡ δεύτερη παρατίθεται στὴν ἔκθεση τοῦ Προβλεπτῆ τῶν Χανιῶν Filippo Pasqualigo, πὸν ὑποβλήθηκε στὴ Σύγκλητο τὸ ἔπομενο ἔτος 1594²⁵. Ἔνω στὴν πρώτη ἀναφορὰ δὲν παρατίθενται τὰ δνόματα ἐκείνων πὸν τὴν ὑπόγραφαν, ὁ Πασκοναλίγκο, γιὰ νὰ προσδώσει ἵσως μεγαλύτερο κῦρος στὴ δεύτερη, τὰ ἀναγράφει ἔνα πρὸς ἔνα.

Τὰ πρωτότυπα τῶν αἰτήσεων αὐτῶν ἥσαν συνταγμένα στὰ Ἑλληνικὰ καὶ μεταφράστηκαν ἐπειτα στὴν ἐπίσημη βενετσάνικη διάλεκτο, «*in franco*», ὅπως ἀναφέρεται στὴ δεύτερη ἀναφορά. Θὰ εἶχαν συνταχθεῖ στὸ μειξιοβάθραο καὶ μειξισόλοικο ἑλληνικὸ ἰδίωμα, πὸν ἐπικρατοῦσε τότε στὴν Κρήτη καὶ ἀπαντᾶται καὶ σὲ ἄλλα δημόσια ἑλληνικὰ ἔγγραφα τῆς ἴδιας ἐποχῆς²⁶. Κι ἔτσι, ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος ἡ ἀρχικὴ κακὴ σύνταξη τῶν ἔγγραφων καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ κακή τους μετάφραση στὴν ὅχι λιγότερο μειξισόλοικη βενετσάνικη διάλεκτο δυσκολεύουν τὴν κατανόηση τῶν ἔγγραφων. Γι ἀντὸ θεώρησα σκόπιμο νὰ παραθέσω

²¹) Βλ. Σ. Γ. Σπανάζη, Μνημεῖα κλπ. τόμ. IV (ἀνέκδοτος).

²²) V.A.S., Relazioni LXXIX· Relaz. di Pietro Bonduzier, 1619.

²³) V.A.S., Relazioni LXXX· Relaz. di Isepo Civran, 1639.

²⁴) V.A.S., Relazioni LXXIX· Relaz. di Zuanne Mocenigo, 1593.

²⁵) Σ. Γ. Σπανάζη, Μνημεῖα κλπ. τόμ. III.

²⁶) Βλ. Σ. Σανθούδη, Κρητικὰ Συμβόλαια ἐκ τῆς Ἐνετοκρατίας, «Χριστιανικὴ Κρήτη» Α' (1912), σ. 1-288.

1367, ούτε τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1570, ποὺ ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ στὸ Μαρίνο Καβάλλι νὰ πατήσει τὰ Σφακιὰ καὶ νὰ ἐπιφέρει τόσες καὶ τόσες καταστροφές. Γι' αὐτὸ εἶχε συμφέρο νὰ φέρει, μὲ κάθε τρόπο, κάπουα ἡσυχία στὴν περιφέρεια ἐκείνη καὶ ἡ προσπάθειά της αὐτὴ δίδει τὴν ἔξηγηση γιὰ τὸ ἐνδιαιφέρον δὲν τῶν Γενικῶν Προβλεπτῶν. Μὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐπίσημες ἀρχὲς ἐνδιαιφέρονταν γιὰ τὴν ἡσυχία αὐτὴ καὶ ὅσοι ἀπὸ τὸν κατοίκους εἶχαν λόγους νὰ μὴν εὔνοούν τὶς διαρκεῖς ἀναταραχὲς στὸν τόπο τους, ἐκεῖνοι ποὺ «ποθοῦσαν τὴν εἰρήνη καὶ θέλαν νὰ ζήσουν ἡσυχοι στὴν ὑπηρεσία τῆς Γαληνότατης, στὴν δοίᾳ θέλαν νὰ δεῖξουν πὼς ἦταν πιστοὶ σ' αὐτή»¹⁷⁾. Κι' αὐτοὶ ἀκριβῶς οἱ «ταπεινότατοι δοῦλοι καὶ πιστοὶ θεράποντες» ἀναγκάστηκαν νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις ἐπὶ αἰτήσεων στὸν Βενετοὺς Γενικοὺς Προβλεπτές, ζητώντας νὰ τὸν σταλεῖ ἔνας Προβλεπτής μὲ ἀνώτατη ἔξουσία, ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιβάλει καὶ αὐτὴ τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου.

Τὴν πρώτη τους αἴτηση ὑπόβαλαν στὸν Zuanne Mocenigo κατὰ τὴν πρώτη provvedaria του. Ὁ Μοτσενίγκο τὴ διαβίβασε μὲ ἔγγραφό του στὶς 18-8-1591 στὸ Gran Consiglio, μὰ δὲν ἔδόθη καμιὰ ἀπάντηση¹⁸⁾, καὶ γι' αὐτὸ ἀποφασίζουν νὰ ὑποβάλουν στὸν ἴδιο καὶ δεύτερη. Μὰ καὶ αὐτὴ πῆρε, φαίνεται, τὴν τύχη τῆς προηγούμενης. Ἀπελπισμένοι οἱ Σφακιανοὶ ἀναγκάζονται νὰ ὑποβάλουν καὶ τρίτη αἴτηση τὸν ἔπομενο χρόνο 1594 στὸν Προβλεπτή τῶν Χανιῶν Filippo Pasqualigo, ἐπιμένοντας στὸ διορισμὸ Προβλεπτή, γιὰ νὰ «ἔλευθερώσει ἀπὸ μεγάλῃ σκλαβιὰ καὶ ἀναστατώσεις καὶ αὐτὸν καὶ τὸν τόπο»¹⁹⁾. Ὁ Πασκουαλίγκο διαβίβασε καὶ αὐτὸς τὴν ἀναφορὰ τῶν Σφακιανῶν στὸ Eccellenissimo Collegio, κάνοντας καὶ τὴ σχετικὴ σύσταση²⁰⁾. Μὰ κι' αὐτὴ πῆρε τὴν τύχη τῶν προηγούμενων, ὡς φαίνεται, ἀφοῦ ἡ κατάσταση ἔξακολούθησε νὰ παραμένει ἀμετάβλητη, δῆλος μπορεῖ νὰ συμπεράνει κανεὶς ἀπὸ ἀναφορὰ τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτῆ Beneto Mogo τοῦ 1602. Γιατὶ κι' αὐτὸς ἀναφέρει: «οἱ Σφακιαροὶ ζοῦν διαιρεμένοι σὲ δυὸ φαρζίες, ἀντίθετες μεταξύ τους, χωρισμένες πολλές φορὲς μὲ αἷμα, τὴ φαρζία τῶν Πάτερων καὶ τὴ φαρζία τῶν Παπαδόποντων. Καὶ γιὰ νὰ μπεῖ τέρμα στὴν κατάσταση αὐτή, δὲν

¹⁷⁾ Βλ. παρακάτω σελ. 437.

¹⁸⁾ « . . . Mi risolsi di rappresentare il tutto alla S(ereni)tà V(ostra) con mie lettere di X Agosto 1591.... ma però non ne hebbi mai risposta alcuna....» (V.A.S. Relazioni LXXIX· Relaz. di Zuanne Mocenigo, 1593).

¹⁹⁾ Βλ. παρακάτω σ. 441.

²⁰⁾ « . . . ho perciò al mio giunger in questa Città presentata quella Scrittura nell' eccellenissimo Collegio; affine che dalla prudentia di quei Signori eccellenissimi sia deliberato quello che le parerà convenire....» (Σ. Γ. Σπανάκη, Μνημεῖα κλπ. τόμ. III).

do, se mentre siamo commandati da Prov(vedito)ri di così poca autorità, et che alle volte sono anco di poca stima, essendo così lontani dalla Città, et in siti così forti, potemo noi immediate presentar li rei nelle forze della giustitia; poiche innanzi che venga ordine dall'Illustrissimo Reggimento di Candia, hanno comodità di salvarsi, et passare le prime furie, non essendovi chi li perseguiti, ne giudice che si curi, o possi haverli nelle mani, stanno nelle case loro, et si mettono con gl'altri malfattori, et banditi, et si fanno così forti, che diffidimmo noi poi, che desideramo la pace, et la quiete, et di spender le proprie vite in servitio di questa S(erenissi)ma Rep(ubli)ca, nonche di mostrarsi fedeli, li potemo ritenere. Di maniera che quando la giudicasse, che fusse di servitio publico, come saria in effetto, essendovi pochi, se ben habbiamo tutti fama di esser inobedienti, che voglino star in consumacia della giustitia, con humil supplicatio ne ricercamo, che ci sia procurato un Prov(vedito)re da S(u)a S(ereni)tà con autorità suprema sopra di noi, che stia alla Sfachia, overo a Franco-castelio; affinche subito possi dar quelle pene alli tristi, che li delitti

φρόνησή Τῆς σκεφθεῖ καὶ μελετήσει, εάν, μιὰ ποὺ διοικούμαστε ἀπὸ Προβλεπτὲς μὲ τόσο περιορισμένη ἔξουσίᾳ, ποὺ πολλὲς φρόδες δὲν ἔχουν καὶ πολλὴν ἐκτίμησῃ, ἐπειδὴ βρίσκονται τόσο παχρὰ ἀπὸ τὴν πόλην καὶ σὲ τόπους τόσο δχνούς, μποροῦμεν νὰ παραδίδομεν τοὺς ἐνόχους ἀμέσως στὴν ἔξουσίᾳ τῆς Δικαιοσύνης· ἀροῦ, ὅπων νὰ ἔρθει ἡ διαταγὴ ἀπὸ τὴν ἐκλαυπόδτατη Διοίκηση τοῦ Χάντακα, ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ σωθοῦν καὶ νὰ περάσουν τὴν πρώτη καταχωνγή, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει κανένας ποὺ νὰ τοὺς καταδιώξει, οὕτε δικαστής ποὺ νὰ φρογτίσει γι' αὐτό, ἢ νὰ μπορέσει νὰ τοὺς συλλάβει, παραμένονταν στὰ σπίτια τους καὶ ἐνώρονται μὲ τοὺς ἄλλους κακοποιοὺς καὶ ληστὲς καὶ γίρονται τόσο δυνατοί, ὥστε ἐπειτα ἔμεταις, ποὺ ποθοῦμεν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν καὶ θέλομεν νὰ περάσουμε τὴν ζωὴν μας στὴν ὑπηρεσία τῆς Γαληνότατης αὐτῆς Δημοκρατίας καὶ ἀκόμη νὰ δειχτοῦμε πιστοὶ σ' αὐτή, δύσκολα μποροῦμεν νὰ τοὺς περιορίσουμε· ὥστε, εάν ἡ Ἐξοχότητά Σας ρομίζει, πὼς θὰ ἔξυπηρετηθεῖ τὸ κοινὸν καλό, ὅπως πραγματικὰ θὰ ἔξυπηρετηθεῖ, ἐπειδή, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ θέλουν νὰ φυγοδικοῦν — ἄν καὶ ἔχομε τὴν φήμην πὼς εἴμαστε δλοι ἀπειθεῖς — θὰ εἰραι λίγοι, ἵκετεύομε ταπεινὰ νὰ μᾶς διορίσεις ἡ Γαληνότατη ἐνα Προβλεπτή, μὲ ἔξουσίᾳ ὑπέροχατη πάνω σὲ δλούς μας, ποὺ νὰ μένει στὰ Σφακιά ἢ στὸ Φραγκοκάστελλο, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιβάλει ἀμέσως στοὺς κακοποιοὺς τὶς ποινὲς ἐκεῖνες ποὺ ἀρμόδιονταν στὰ ἐγκλήματά τους.

κάτω ἀπὸ τὸ βενετσάνικο κείμενο καὶ μετάφρασή του στὰ Ἑλληνικά,
γιὰ νὰ διευκολύνω κυρίως ἐκείνους ποὺ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ μελε-
τήσουν τὰ πρωτότυπα.

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ*

SCRITTURA PRESENTATA A DI 4 GIUGNO 1593 ALLA CANEA
ALL' ILL(USTRISSI)MO S(SIGNO)R ZUANNE MOCENIGO PROV-
(VEDITO)R GEN(ERA)LE NEL REGNO DI CANDIA, DA DIVER-
SI SFACCHIOTTI DELLE PROLI PATERA, ET PAPADOPULLA.

*Già che l'Eccellenza Vostra IllustriSSimo ha per sua be-
nignità interposto l'autorità sua nella riconciliazione seguita tra
noi Pateri, et Papadopulli humilissimi suoi servi et per
sua gratia ancora ci ha dato intentione di havere la protettione
nostra, mentre, osservando la pace giurata nelle sue mani, si
mostreremo, come dovemo, obedienti servi, et sudditi al nostro
Serenissimo Principe et natural Signore dando nelle mani
degli Eccellentissimi suoi signori Gennerali, che per tempo sa-
ranno in questo Regno li mal fattori, et in absentia loro agl'al-
tri IllustriSSimi et clarissimi Rappresentanti di sua Serenissima
Prendemo ardire di riverente comparer a piedi suoi, et supplicarla, che con la sua prudenza vada consideran-*

ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΥ ΕΠΙΔΟΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1593 ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ ΣΤΟΝ
ΕΚΛΑΜΠΡΟΓΑΤΟ ΙΩΑΝΝΗ ΜΟΤΣΕΝΙΓΚΟ, ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΕΠΤΗ ΣΤΟ
ΒΑΣΙΑΕΙΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ, ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΣΦΑΚΙΑΝΟΥΣ ΤΩΝ ΓΕ-
ΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΩΝ.

*Μιὰ ποὺ ἡ ἐκλαμπότατη Ἐξοχότητά Σας εὐδόκησε νὰ μεσολαβήσει
μὲ τὸ κῦρος Της γιὰ τὴ συμφιλίωση ποὺ ἔγινε μεταξὺ μας, τῶν ταπει-
νότατων δούλων Της Πάτερων καὶ Παπαδόπουλων, καὶ ἀκόμη μᾶς ἐξε-
δήλωσε τὴν ποδόθεσή Της ν' ἀναλάβει τὴν προστασία μας, τῶν ποὺ,
διατηρώντας τὴν εἰρήνη ποὺ δοκιστήκαμε στὰ ἵδια Της τὰ χέρια, θ'
ἀποδειχτοῦμε, δπως ὀφείλομε, πιστοὶ δοῦλοι καὶ ὑπήκοοι τοῦ Γαληνό-
τατου Ἀρχοντά μας καὶ φυσικοῦ Κυρίου μας, παραδίδοντας τοὺς κα-
κοποιοὺς στοὺς ἐξοχότατους κυρίους στρατηγοὺς ποὺ θὰ βρίσκονται σ'
αὐτὸ τὸ Βασίλειο καὶ τὴ σύλληψή τους, ἥ, ἀν ἀπονοτάζοντες ἐκεῖνοι,
στοὺς ἄλλους ἐξοχότατους καὶ ἐκλαμπότατους ἀντιπροσώπους τοῦ Γαλη-
νότατου Ἀρχοντά μας, παίρνομε τὸ θάρρος νὰ παρουσιαστοῦμε μὲ σε-
βασμὸ μπροστὰ στὰ πόδια Της καὶ νὰ Τὴν παρακαλέσομε, δπως μὲ τὴ*

* Διατήρησα τὴν δρομογραφία καὶ τὴ στάξη τοῦ πρωτότυπου.

loro ricercassero: perche si come sa V(ostra) S(ignori)a Ill(ustrissi)ma S(ua) S(ereni)tà potrà essere certa di haver più obbedienza da noi, et per tema della vita, et della robba, sopra le quali sarà fatta immediate l'essecutione, se le mostreremo più obedienti noi, che altri sudditi. Et si come buona parte di noi Papadopulli, cioè quelli delli Casali Pathianò²⁷, et Gogna²⁸, per esser in questo Terr(ito)rio della Canea, siamo sottoposti al Prov(vedito)r della Sfaccchia; così non saria se non bene quando S(ua) S(ereni)tà restasse servita di mandar questo Prov(vedito)re di sottoponere anco alla sua giurisdittione il resto di noi Papadopulli, che habitiamo nelli Casali Capsodassi²⁹, Scalotti, Agalè³⁰, Rodachino, Finichià, et Seglia Terr(ito)rio di Rethimo³¹; perche confinando con la Sfaccchia potremo facilmente esser suffragati nelle occorrenze nostre dalla giustitia, et esser anco puniti, quando falleremo; et a questo modo essendovi chi faccia ragione a chi la ricercherà, et

Γιατί, ἀν, δπως ἀντιλαμβάνεται ἡ ἐκλαμπούτατη Ἐξοχότητά Σας, δ Γαληρότας Ἀρχοντάς μας μπορέσει νά ται βέβαιος ὅτι θά χει περισσότερη ὑπακοή ἀπό μᾶς, γιατί φοβόμαστε τόσο γιὰ τὴ ζωή μας ὅσο καὶ γιὰ τὴν περιουσία μας, ποὺ πάγω σ' αὐτὰ θὰ γίνεται ἀμέσως ἡ ἐκτέλεση, τότε θὰ ἀποδειχτοῦμε πιὸ πειθαρχικὸ ἀπό ἄλλους ὑπηκόους. Καὶ ἐπειδὴ ἀρχετοὶ ἀπὸ μᾶς τὸν Παπαδόπουλον, τῶν χωριῶν δηλαδὴ Παθιανὸ καὶ Γωνιά, ὑπαγόμαστε στὸν Προβλεπτὴ τῶν Σφακιῶν, βέβαια καλὸ θά ταρε, στὴν περίπτωση ποὺ ἡ Γαληρότατη θὰ εὑκολύνορται νὰ στείλει αὐτὸν τὸν Προβλεπτή, νὰ ὑπαγάγει στὴ δικαιοδοσία τον καὶ τὸν ὑπόλοιπον ἀπὸ μᾶς Παπαδόπουλον, ποὺ κατοικοῦμε στὰ χωριὰ Καροδάσο, Σκαλωτή, Ἀγαλέ, Ροδάκινο, Φουρκιά καὶ Σελιά τῆς περιφέρειας τοῦ Ρεθύμνου. Γιατί, ἀποκτώντας τὰ ὕδια σύνορα μὲ τὰ Σφακιὰ εὐκολὰ θὰ μποροῦμε νὰ ἐξυπηρετούμαστε ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη σὲ κάθε ἀνάγκη ποὺ θὰ μᾶς λάχει καὶ ἀκόμη νὰ τιμωρούμαστε, διατὸ θὰ οφάλλομε. Κι' ἔτσι, ὅταν ὑπάρχει κάποιος ποὺ θὰ δώσει τὸ δίκιο σ' ὅποιο

²⁷⁾ Πρόσκειται γιὰ τὸ χωριὸ Πατσιανό, ποὺ, μαζὶ μὲ τὸ χωριὸ Καροδάσο, ὑπαγότανε στὴν περιφέρεια τοῦ Φραγκοκάστελλου (Σ. Σ ανθούδιδη, Ή Ἐνετοκρατία κλπ., σ. 142).

²⁸⁾ Τὸ χωριὸ Ἀσῆ Γωνιά. Ἡ ἐπωνυμασία Ἀσῆ δόθηκε ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

²⁹⁾ Ἀναφέρεται καὶ οἰκογενειακὸ ἐπώνυμο Καψοδάσος (Hipp. Noiret, Documents Inédits, Paris 1892).

³⁰⁾ Τὸ σημερινὸ χωριὸ Ἀργονέας, δπως δείχνει καὶ ἡ σειρὰ τῶν ὄνομάτων.

³¹⁾ Τὰ τρία χωριά, Καψοδάσος, Σκαλωτή καὶ Ἀργονάκης ὑπήρχησαν στὰ Σφακιὰ ἀπὸ τὸ 1866 (Γ. Παπαδόπετράκη, Ἰστορία τῶν Σφακίων, Ἀθῆναι 1888, σ. 34).

sarà offeso, non procurerà di farsela da se. Il che habbiamo voluto riverentemente dire a V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissi)ma af- finche ella possi esser sicura del desiderio, che havemo di viver con quella pace, et con più fondamento di doverla osservare, che mai habbiamo fatto al presente, così per inclinatione naturale nelli buoni, come in tutti per la tema della giustitia, che V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissi)ma essercita verso tutti, et alla sua buona gratia humilm(en)te si racc(omandia)mo.

COPIA DALLA PRESENTATA ALL' ILL(USTRISI)MO S(IGNO)R FILIPPO PASQUALIGO PROV(VEDITO)R DELLA CANEA SOTTO DI 27 OTTOBRE 1594, PER GL' INFRANOMINATI SFACCHIOTTI,
TRADOTTA DA GRECO IN FRANCO COME STA ET GIACE.

Ill(ustrissi)mo et Ecc(ellentissi)mo S(ignor) Filippo Pasqua- ligo Meritiss(im)o Prov(vedito)r della Canea, et suo distretto:

Vedendo noi poveri Capitanei, et resto di populo, che habitano in questo luoco della Sfacchia, amorevoli, et fideli Ser(vito)ri di V(ostra) S(ignoria) Ecc(ellentissi)ma qualmente il tempo passa,

τὸ ζητήσει, ὅταν προσβληθεῖ, κανεὶς δὲν θὰ ἀποπειραθεῖ νὰ αὐτοδικήσει.

Αὐτὰ θελήσαμε νὰ ἀναφέρουμε εὐλαβῶς στὴν Ἐξοχότητά Σας, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ βεβαιωθεῖ γιὰ τὸν πόθο μας νὰ ζήσουμε μ' αὐτὴ τὴν εἰ- ορήν καὶ νὰ τὴν διατηρήσουμε, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἔχουμε κάνει ποτὲ ὡς τώ- όα, ὅπως ποέλει, μὲ πιὸ γερὰ θεμέλια, τόσο ἀπὸ φυσικὴ κλίση γιὰ τὸ καλὸ ὅσο καὶ ἀπὸ φόρο, σὲ κάθε περίπτωση, μπροστὰ στὴ Δικαιοσύνη, ποὺ ἡ Ἐξοχότητά Σας ἀπονέμει σὲ ὅλους· καὶ ἐμπιστευόμαστε τοὺς ἑαυτούς μας ταπεινὰ στὴν εὖμένειά Της.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΠΟΥ ΕΠΙΔΟΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟ- ΤΑΤΟ κ. ΦΙΛΙΠΠΟ ΠΑΣΚΟΥΑΛΙΓΚΟ, ΠΡΟΒΛΕΠΤΗ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ, ΥΠΟ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 27 ΤΟΥ ΟΧΤΩΒΡΗ 1594 ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΦΕΡΟ- ΜΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΣΦΑΚΙΑΝΟΥΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΚΙΚΑ.

*Ἐκλαμπρότατε καὶ ἐξοχότατε κ. Φίλιππε Πασκοναλίγκο, ἀξιότατε
Προβλεπτὴ τῶν Χανιῶν καὶ τῆς περιφέρειάς των.*

*Βλέποντας ἐμεῖς οἱ φτωχοὶ καπεταῖοι καὶ δ ὄπλοιπος λαός, ποὺ
κατοικοῦν στὸν τόπον αὐτὸν τῶν Σφακιῶν, ἀφοσιωμένοι καὶ πιστοὶ θε-
ράποντες τῆς Ἐξοχότητάς Σας, πᾶς δ καὶ δρός περνᾶ καὶ μαζὶ μ' αὐ-*

et la speranza, che ci ha promesso l'Ecc(ellentissi)mo s(signo)r Prov(vedito)r G(e)n(er)al Mocenigo in due supplicationi, che presentassimo a sua S(ignoria) Ecc(ellentissi)ma nel tempo del suo generalato³², per quiete di questo luoco, et delli buoni servitori di S. Marco, et per istirpation degl'huomeni malfattori, con le quali supplicationi dimandavamo, et pregavamo sua S(ignoria) Ecc(el- lentissi)ma di esser contenta d'accettare la nostra dimanda, et far appresso il Ser(enissi)mo nostro Principe, che vi venga qui, per nostro giudice³³ Nobile da Venetia, che habbia auttorità di tuor³⁴ per ciò che questi molti, et infiniti mali, che giornalmente fanno, procedono dall' impotenza delli Nobili giudici, che qui ci manda l'Ill(ustrissi)ma S(igno)ria N(ost)ra³⁵; li quali non ha-

τὸν ἡ ἐλπίδα ποὺ μᾶς ἔδωσεν ὁ ἔξοχότατος κύριος Γενικὸς Προβλεπτής Μοτσενίγκο, ὑστερα ἀπὸ δυὸ αἰτήσεις, ποὺ ὑποβάλαμε στὴν Ἐκλαμπρότητά Του, τὸν καιρὸν ποὺ ὑπῆρετοῦσε σὰν Γενικὸς Προβλεπτής, ζητώντας τὴν ἡσυχία τοῦ τόπου τούτου καὶ τῶν καλῶν ὑπηκόων τοῦ Ἀγίου Μάρκου καὶ τὸ ἔργον τοῦ κακοποιῶν, μὲ τὶς ὅποιες αἰτήσεις ζητούσαμε καὶ παρακαλούσαμε τὴν Ἐξοχότητά Του νὰ εὐαρεστηθεῖ νὰ δεχτεῖ τὴν παράκλησή μας καὶ νὰ μεσιτέψει στὸ Γαληνότατο Ἀρχοντά μας, γιὰ νὰ μᾶς στείλει ἔδω, σὰν Ἀρχοντά δικαστή (Judex), ἐναρ εὐγενὴ ἀπὸ τὴν Βενετία, ποὺ νά ἔχει ἔξουσία νὰ λάβει μέτρα σχετικὰ μὲ αὐτό, ἀπὸ τὸ δόποιο προέρχονται αὐτὰ τὰ πολλὰ καὶ ἀτέλειωτα κακά, ποὺ καθημερινὰ κάγουν ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας τῶν εὐγενῶν δικαστῶν, ποὺ μᾶς στέλνει ἔδω ἡ ἐκλαμπρότατη Αὐθεντία μας (Signoria)· γιατὶ οἱ δικαστὲς αὗτοί, μὴ ἔχοντας ἔξουσία πάνω στὴ ζωὴ τῶν

³²⁾ Η δευτερη ἀπὸ τὶς ἀναφορὲς αἰτήσεις εἶναι ἐκείνη ποὺ δημοσιεύεται παραπάνω. Γιὰ τὴν πρώτη βλ. παραπάνω σ. 434.

³³⁾ Δὲν ἔννοει ἔδω ἀπλὸ δικαστή, ἀλλὰ Προβλεπτή μὲ εἰδικὴ δικαστικὴ δικαιοδοσία, ἀρχὴ δηλαδὴ ἀνάλογη μὲ τὴν ἀρχὴ τῶν Judices ποὺ ἀντὶ καστελλάνων στέλνονταν στὶς ἔπαρχίες Ἀμαριόνου καὶ Κάτω Συβρίτου (Αγ. Βασιλείου) πρβλ. Σ. Ξ αν θ ου δ ί δ η, Ἡ Ἐνετοκρατία κλπ. σ. 13 ὑποσ. 1.

³⁴⁾ Σπάνιο ρῆμα ἀπὸ τὸ λατιν. tueor—tueri μὲ τὴν ἔννοια: ἐπιβλέπω, φροντίζω.

³⁵⁾ Η Signoria, τὸ Συμβούλιο δηλαδὴ ποὺ ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸ ωέκτορα καὶ δύο συμβούλους (πβλ. Σ. Ξ αν θ ου δ ί δ η, δ.π. σ. 12), διόριζε τὸν Προβλεπτὴ τῶν Σφακιῶν, ποὺ ἔδω δνομάζεται Judex. Ἀκριβέστερα ἡ δικαιοδοσία του καθορίζεται στὴν ἔκθεση τοῦ Ἰωάν. Μοτσενίγκο τοῦ 1589: «ἐκλέγεται ἀνὰ διετίαν μεταξὺ τῶν εὐγενῶν ἀποίκων τῶν κατοικούντων εἰς Χαϊά. Οὗτος ἔχει μεγαλυτέραν ἔξουσίαν ἐκείνης τὴν δύοιαν ἔχοντας οἱ καστελλάγοι τῶν καστελλίων τοῦ Βασιλείου, δυνάμενος νὰ καταδικάζῃ μέχρι 18 μηνῶν εἰς τὰ κάτεργα, εἰς δὲ τὰ ἀστικὰ νὰ κρίγῃ ἀνεξαρτήτως ποσοῦ» (Σ. Γ. Σ π α ν ἄ κ η, Μνημεῖα κλπ. τόμ.

vendo autorità nella vita dell'huomo, per li errori suoi, le danno il castigo in danari, la qual cosa vedendo li malfattori, come con li danari medicano le sue male operationi, continuano da anno in anno in peggio: Di modo, che in poco tempo, se non si farà questo rimedio, ha da dishabitar totalmente questo luoco che restino li tristi, et che li buoni si istirpano, che sono servitori di San Marco, et Marangoni, calafati, et Maestri, che fanno il legname, et pegole, e quali sono stati sempre pronti nelli servitij delli Arsenali del Ser(enissi)mo Principe nostro, con grandissimo avantaggio di danari. Al presente di nuovo habbiamo voluto noi poveri suoi servitori, con questa nostra supplicatione buttarsi sotto i piedi di V(ostra) S(ignoria) Ecc(ellentissi)ma con li gienocchi in terra; pregandola esser contenta di far, che questa nostra dimanda sia intesa presso il Ser(enissi)mo N(ost)ro Prencipe: mettendo sopra ciò V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissi)ma diligenza, et l'autorità sua per noi suoi fidelissimi servitori, per ciò, che facendosi questo pare, che V(ostra) S(ignoria) Ecc(ellentissi)ma libera da gran schiavitù, et fastidij noi, et il suo luoco, che ne ha molto bisogno di esso per ogni sua occasione, et a V(ostra) S(ignoria) Ecc(ellen-

ἀνθρώπων γιὰ τὰ πταίσματά τους, τοὺς ἐπιβάλλοντα χορηματικὴ ποινὴ καὶ ἔτσι οἱ κακοποιοί, βλέποντας πώς μὲ τὰ χοήματα μποροῦν νὰ ξεπληρώνουν τὶς κακὲς πράξεις των, ἔξακολονθοῦν ἀπὸ χοόντο σὲ χοόρο νὰ κάνονταν χειρότερα, ἔτσι πού, ἢν δὲρ γίνει αὐτὴ ἡ θεραπεία, ἔχει νὰ ἐργοθεῖ σὲ λίγο καιδὸν ὀλότελα ὁ τόπος αὐτός, γιὰ νὰ μείνουν οἱ κακοὶ καὶ νὰ ξερούζωθοῦν οἱ καλοί, ποὺ εἶναι στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἀγίου Μάρκου, μαραγκοί, καλαφάτες καὶ μαστόροι, ἐργάτες τοῦ ξύλου καὶ τῆς φετίνας, ποὺ πάρτοτε πρόθυμα ὑπηρέτησαν στὰ γανπηγεῖα τοῦ Γαληνότατον Ἀρχοντά μας, πρὸς μεγάλη χορηματικὴ ὀφέλειά του,

τώρα πάλι ἔμεῖς, οἱ ταπειγοὶ θεράποντές Του, μ' αὐτὴ μας τὴν αἴτηση θελήσαμε νὰ πέσουμε στὰ πόδια τῆς Ἐξοχότητάς Σας μὲ τὰ γόνατα στὴ γῆ, παρακαλώντας Την νὰ εὐαρεστηθεῖ καὶ νὰ ἐνεργήσει ἡ αἴτησή μας αὐτὴ νὰ εἰσακούστε ἀπὸ τὸ Γαληνότατο Ἀρχοντά μας· καὶ νὰ προσθέσει πάνω σ' αὐτὸν ἡ Ἐκλαμπρότητά Σας τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὸ κῦρος Της γιὰ μᾶς τοὺς πιστότατους δούλους Της, κι' ἔτσι πού, κάνοντας αὐτὸν ἡ Ἐκλαμπρότητά Σας, νὰ ἀποδειχθεῖ πώς ἐλευθερώνει ἀπὸ μεγάλῃ σκλαβιὰ καὶ ἀναστατώσεις τόσον ἔμας ὅσο καὶ τὸν τόπο, ποὺ ἔχει

I, σ. 8-9). Αὐτὸν ποὺ ζητοῦν τώρα μὲ τὴν ἀναφορὰ οἱ Σφακιανοὶ εἶναι: α' ὁ Προβλεπτής τους νὰ εἶναι εὐγενῆς βενετός ἀπὸ τὴν Βενετία, καὶ β' ἡ ἐνίσχυση τῆς ἔξουσίας του.

tissi)ma affectionatissimam(en)te si offerimo, baciandole le mani.

Fu scritta alla Canea adì 22 ottobre 1594.

Io Paulo Scordilli scrivo, per nome del Cap(ita)n Calergi lignò³⁶ qualm(en)te afferma³⁷ ut s(upr)a³⁸.

Io Paulo Scordili affermo ut s(upr)a.

Io Papà Capadoca lignò Nod(ar)o affermo ut s(upr)a.

Io sud(ett)o Papà sottoscrivo per D(omin)o Piero lignò, et aferma ut s(upr)a.

Io Gier(on)mo Scordilli sottoscrivo per nome del cap(ita)n Stratigò mio padre qual afferma ut s(upr)a.

Io Papà Nicolò Scordilli affermo ut s(upr)a.

Io Manusso lignò Alfiere del cap(ita)n Calergi hò sottoscritto.

μεγάλη ἀγάγη ἀπ' αὐτὸν γιὰ κάθε περίπτωση· καὶ διατελοῦμε ἔξαιρετικὰ ἀφοσιωμένοι στὴν Ἐκλαμπότητά Σας, φιλώντας Σας τὰ χέρια.

Γράφτηκε στὰ Χανιὰ στὶς 22 τοῦ Ὁκτώβρου 1594.

Ἐγὼ Παῦλος Σκορδίλης γράφω στὸ δρομα τοῦ καπετάρ Καλέογη καὶ μαρκάρω (;) ἔτοι ποὺ βεβαιώνει ὡς ἀνωτέρω.

Ἐγὼ Παῦλος Σκορδίλης βεβαιώνω ὡς ἀνωτέρω.

Ἐγὼ Παπὰ Καπαδόκας μαρκάρω, νοτάρος, καὶ βεβαιώρω ὡς ἀνωτέρω.

Ἐγὼ ὁ ὡς ἀνω Παπᾶς ὑπογράφω γιὰ τὸν κύρο Πιέρο καὶ βεβαιώνει ὡς ἀνωτέρω.

Ἐγὼ Γερώνυμος Σκορδίλης ὑπογράφω στὸ δρομα τοῦ καπετάρ Σιρατηροῦ, πατέρα μου, ποὺ βεβαιώνει ὡς ἀνωτέρω.

Ἐγὼ Παπὰ Νικολὸς Σκορδίλης βεβαιώνω ὡς ἀνωτέρω.

Ἐγὼ Μανούσος μαρκάρω, σημαιοφόρος τοῦ καπετάρ Καλέογη ὑπόγραψα.

³⁶) Τὸ ἀπόγραφο ἀναγράφει καὶ ἐδῶ καὶ παρακάτω τὴ λέξη lignò. Ἀν πρόκειται περὶ τύπου τοῦ βενετ. ωγματος lignār (linear) = μαρκάρω μὲ σπάγγο εὐθεῖες γραμμές, θὰ μποροῦσε νὰ ἔξηγηθεῖ: μαρκάρω. Τὸ ωγμα δὲν θὰ ἥταν ἀταίριαστο στὴ γλῶσσα ναυπηγῶν καὶ τέτοιο ἥταν ἀρχετοὶ ἀπὸ τοὺς Σφακιανούς. Δὲν θεωρῶ πιθανὸν δτὶ πρόκειται γιὰ λάθος τοῦ ἀντιγραφέα ἀντὶ σιγνὸ (= ὑπογράφω), ἐπειδὴ ἀναφέρεται στὸ κείμενο τέσσερις φραζές. Ἀνεξήγητος εἶναι ἐπίσης ὁ τονισμὸς ποὺ δίνει τύπο τρίτου ἐνικοῦ προσώπου τοῦ passato remoto, ἀπαράδεκτον ἐδῶ.

³⁷⁾ Ἡ λέξη affermare (ἀφερμάρω) ἐπεκράτησε καὶ στὴν ὁδολογία κρητικῶν συμβολαίων πρβλ. στὰ συμβόλαια τοῦ Ἀρετίου («Χριστιανικὴ Κρήτη» Α', σ. 242: «Ἐγὼ Γερμανὸς ἐργομόραχος ἀφερμάρω τὰ κάτωθεν»). Στὰ ἴδια συμβόλαια ἀπαντᾶται καὶ κοφερμάρω : αἱ σήμερα νὰ

³⁸⁾ Ἡ λατινικὴ ἔκφραση ut supra ἔξακολουθεῖ ἀκόμη : αἱ σήμερα νὰ

- Io Papà Janni Scordilli affermo ut s(upr)a.*
Io Pamfilo Scordilli cap(itan)o stratigio ho sottoscritto.
Io Papà Ja(n)ni ho sottoscritto per nome di D(omino) (?) Gior-
gi Vacichi, et afferma ut s(upr)a.
Io Polo Polopulo Cap(itan)o affermo ut s(upr)a.
Io Giorgi Scordili Nod(ar)o dell' Imperial autorità²⁹ ho sot-
toscritto.
Io Stratti Scordilli sottoscivo.
Io Cost(anti)n Scordilli sottoscivo.
Io Papà Cost(anti)n Eulogine affermo.
Io Papà Cost(anti)n scrivo per nome del cap(ita)n Giorgio
Cazzaneva, et afferma ut s(upr)a.

Ἐγὼ Παπὰ Γιάννης Σκορδίλης βεβαιώνω ὡς ἀνωτέρῳ.
 Ἐγὼ Πάμφιλος Σκορδίλης καπετάν στρατηγὸς ὑπόγραφα.
 Ἐγὼ Παπὰ Γιάννης ὑπόγραφα στὸ δρομα τοῦ κύριος Γιώργη Βατοί-
 κη καὶ βεβαιώνει ὡς ἀνωτέρῳ.
 Ἐγὼ Πῶλος Πωλόπουλος καπετάνιος βεβαιώνω ὡς ἀνωτέρῳ.
 Ἐγὼ Γιώργης Σκορδίλης, νοδάρος τῆς αὐτοκρατορικῆς ἔξονσίας
 ὑπόγραφα.
 Ἐγὼ Στρατῆς Σκορδίλης ὑπογράφω.
 Ἐγὼ Κωνσταντῖνος Σκορδίλης ὑπογράφω.
 Ἐγὼ Παπὰ Κωνσταντῖνος Εὐλογῆνος βεβαιώνω.
 Ἐγὼ Παπὰ Κωνσταντῖνος γράφω στὸ δρομα τοῦ καπετάν Γιώργη
 Κατσαρέβα καὶ βεβαιώνει ὡς ἀνωτέρῳ.

χρησιμοποιεῖται σὲ δικαστικὰ ἔγγραφα στὴ Γαλλίᾳ (βλ. Petit Larousse illustré : allocutions).

²⁹⁾ Γιὰ τὴν καταγωγὴ τῶν Σκορδιλῶν ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς ἀρχοντόπου-
 λους βλ. Σ. Ξανθούδη, Τὸ δίπλωμα (προβελέγιον) τῶν Σκορδιλῶν Κερή-
 της, ΕΕΚΣ, Β', σ. 300. Στὰ συμβόλαια τοῦ Ἀρετίου («Χριστ. Κρήτη» Α') εἰ-
 γαὶ συνηθέστατη ἡ ἐκφραση : «νοτᾶρος τῆς βασιλικῆς ἔξονσίας», δηλαδὴ δημό-
 σιος συμβολαιογράφος καὶ : «νοτᾶρος τῆς ἀποστολικῆς καὶ βασιλικῆς ἔξονσίας», ἢ
 «νοτᾶρος πούμπλικος». Σὲ συμβόλαια τοῦ 1447 (Β. Ψιλάκη, Ιστορία τῆς Κρή-
 της, Χανιά 1909, τόμ. Β', παράρτημα, σ. 98) ἀναφέρεται : «νοτᾶρος ἵμερος
 οἰκίας», δηλαδὴ αὐτοκρατορικὸς ἡ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἔξονσίας. Η ἐκφρα-
 ση αὗτὴ εἶναι ὑπόλειμμα τῆς βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ποὺ διατηρήθηκε στὰ
 Σφακιά καὶ στὴν περίοδο τῆς βενετσάνικης κατοχῆς: «Οὖτοι (οἱ Σφακιανοί) θεω-
 ροῦν ἔντονες εὐγενεῖς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, διότι ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ἐλ-
 λήνων τῆς Κωνσταντινούπολεως εἶχε παραχωρήσει εἰς αὗτοὺς ποντόμα τὰ ὅποια
 διατηροῦν ἀκόμη καὶ οἴμερον» (βλ. Ἐκθεση τοῦ Φ. Πασκουαλίγκο, 1594 στὸ :
 Σ. Γ. Σπανάκη, Μνημεῖα κλπ. τόμ. III).

Io Micheletto Papadopulo sottoscrivo, et affermo ut s(upr)a.

*Io cap(ita)n Janni Patero Cazzulli sottoscrivo per nome mio
et per nome del cap(ita)n Vardi mio missie⁴⁰ et affermo ut
s(upr)a.*

*Io lionin Stratigò scrivo per nome di Micali papadopulo ditto
Vrexì figl(i)o di Nicola samaritti, il quale per nome suo, et per
nome dell'i altri della sua prole supplica, et afferma quanto nel-
la presente supplica appar.*

*Io leonin soprad(ett)o scrivo per nome di Nicola Papadopulo
d(itt)o alivecri⁴¹ Alfier, il quale supplica per nome suo, et per
li altri della sua prole quanto di sopra si contien.*

*It⁴² scrive per nome di Giorgià Papadopulo Papagliò Gior-
già, et con gran instantia supplica quanto nella presente suppli-
catione si contien.*

*Et perchè non sa niun di loro scriver ha scritto io essendo co-
sì pregato da loro.*

*'Eγώ Μιχελέτος Παπαδόπουλος ὑπογράφω καὶ βεβαιώρω ὡς ἀρω-
τέοω.*

*'Eγώ καπετάν Γιάγγης Πάτερος Καπούλης ὑπογράφω στὸ δρομά-
μον καὶ στὸ ὄνομα τοῦ καπετάν Βαρδῆ, τοῦ πεθεροῦ μον(;)ς, καὶ βε-
βαιώρω ὡς ἀνωτέρω.*

*'Eγώ Λιονής (Λεωνίδας) Στρατηγὸς γράφω στὸ ὄνομα τοῦ Μιχά-
λη Παπαδόπουλον, τοῦ ἐπιλεγόμενον Βρέξη, γνιοῦ τοῦ Νικόλαον Σα-
μαρίτη, πού, στὸ δρομά του καὶ στὸ δρομά τῶν ἄλλων τῆς γενιᾶς του,
αἰτεῖται καὶ βεβαιώνει, ὅσα ἀναρέζονται στὴν αἴτηση τούτη.*

*'Eγώ δ ὡς ἄνω Λιονής γράφω στὸ ὄνομα τοῦ Νικολάου Παπαδό-
πουλον, τοῦ ἐπιλεγόμενον Ἀλιβεροῦ Σημαιοφόρου, ποὺ αἰτεῖται στὸ
δρομά του καὶ γιὰ τὸν ἄλλον τῆς οἰκογένειάς του, ὅσα ἀναρέζονται
παραπάνω.*

*'Ετοι γράφει στὸ ὄνομα τοῦ Γιωργιλᾶ Παπαδόπουλον δ Παπαλὶὸς
Γιωργιλᾶς καὶ παρακαλεῖ θεῷ μα γιὰ ὅσα περιέχονται στὴν παροῦσα
αἴτηση.*

*Καὶ ἐπειδὴ πανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ξέρει γοαρὴ ἔγραψα ἐγώ παρα-
κληθεὶς ἀπ' αὐτούς.*

⁴⁰⁾ Υποθέτω πώς πρόκειται γιὰ τὴ λέξη missier, τίτλο ποὺ χρησιμο-
ποιοῦνταν γιὰ τὸν πατέρα, τὸν πεθερό ἢ τὸν ἀνώτερο σὲ στρατιωτικὴ έργαρχία.

⁴¹⁾ Πρόκειται γιὰ παρωνύμιο; πρβλ. τὸ παραπάνω: ditto vrexì.

⁴²⁾ Υποθέτω ὅτι τὸ it εἶναι τὸ λατιτικὸν ita (= ἔτοι).